

Blokfluitensemble Arabesk

Nieuwsbrief maart 2023

Beste vrienden van Arabesk, met genoegen sturen wij jullie onze tweede editie van de nieuwsbrief. Hierin nodigen wij jullie onder andere uit ons voorjaarsconcert bij te wonen en vertelt ensemble lid Erica over haar avonturen met de contrabas.

Als u onze nieuwsbrieven graag rechtstreeks via e-mail ontvangt, of juist niet meer wilt ontvangen, dan kunt u zich melden op het adres info@ensemblearabesk.nl

Voorjaarsconcert

Eind maart geven wij twee keer een vrolijk voorjaarsconcert: op 25 maart in de Kapel op 't Rijsselt in Eefde en op 26 maart in de Witte Kerk in Lochem. Beide concerten beginnen om 15.30 uur en duren ongeveer een uur.

Zie voor verdere informatie www.ensemblearabesk.nl

Norbert

Na deze voorjaarsconcerten zullen jullie wat geduld moeten betrachten als het gaat om een volgend concert. Onze inspirerende muzikaal leider en dirigent Norbert Kunst is vanaf half april een paar maanden uit de running in verband met een behandeling die hij moet ondergaan. Wij wensen hem uiteraard alle sterkte bij zijn herstel en hopen in het najaar samen met hem een volgend concert te kunnen geven.

Blokfluitensemble Arabesk Nieuwsbrief maart 2023

Over de liefde

Om nu te zeggen dat het liefde op het eerste gezicht was tussen mij en de contrabas, zou wat overdreven zijn. Dat ik contrabas ging spelen kwam vooral voort uit pragmatische motieven. Het was januari 2020, ik was net met pensioen en had bedacht dat ik de blokfluit wel weer op wilde pakken, liefst in samenspel-verband. Via een vriendin belandde ik bij Arabesk. Overmoedig had ik gezegd dat ik wel contrabas wilde spelen, vanuit de gedachte: lekker laag (= mooi), en niet te snelle loopjes (baspartijen zijn vast niet te wild, met van die jachtige loopjes).

Dacht ik.

Wat klopte was 'lekker laag': de contra leidt je met haar lage f binnen in een andere, donkere en geheimzinnige wereld. Daar kan geen piccolo tegen op.

Ik bleek echter een wat al te simplistisch beeld van de gemiddelde baspartij te hebben - mijn verwachting/hoop dat bassen geen snelle loopjes hoeven te spelen berustte op een vergissing; ik had de hele pauze van mijn eerste repetitie nodig om op adem te komen van de riedels die Bach voor de bassen bedacht had. En o ja, dat je moest lezen in de f-sleutel, met af en toe een uitstapje in de g-sleutel, dat wist ik ook al niet.

En dan dat instrument. . . vlak voor eerste repetitie kreeg ik zo'n enorme vierkante Paetzold-contrabas in mijn handen gedruwd en bladmuziek – alsjeblieft, speel maar, veel plezier.

En ja hoor, zal je altijd zien - er kwam meteen al geen geluid uit. Arrgh, had ik hem nu al stuk gemaakt? Enigszins paniekerig vroeg ik mijn buurman-contrabassist om hulp; hij had zo'n ding zelf gebouwd, dus als iemand er geluid uit zou moeten kunnen krijgen, dan was hij het wel. Hij wees me op allerlei onvermoede gaten in de kop van het instrument die gedicht moesten worden voor je kan spelen.

Wist ik veel. Waar is de nooduitgang, vroeg ik me vertwijfeld af.

Het is maar goed dat ik die niet gevonden heb.

Want och, och, och, die eerste keer dat ik samen met de andere contra's zo'n mooie wandelende bas mochten zoemen . . . ja, toen was ik helemaal verkocht.

En dat was het begin van mijn liefde voor dat prachtige instrument met die sonore, donker-diepe klank.

We zijn alweer 2 jaar verder en ik sta wekelijks met veel plezier lekker te bassen (op mijn overigens home-made contrabas – maar dat is weer een ander verhaal). Dat gedoe met die sleutels is overkomelijk gebleken en die snelle loopjes kan ik iets beter de baas (in geval van nood typex ik ze weg en laat ze met een gerust hart over aan de andere contrabassist).

Alleen dat gesjouw met die grote contra, dat is wel een gehannes, maar ja, je moet wat voor je liefde overhebben.

Erica de Bruine